

Met de 2-1 zege tegen Blankenberge had WS Lauwe zijn eerste driepunter beet. De verplaatsing naar Oostduinkerke hield ons in de litorale sfeer en een stralende zomerzon was de valkuil om in vakantiemodus te verzeilen. Het gezellige stadion in de Hazebeekstraat was heel uitnodigend, maar de grasmat kon helaas het kunstgras van het oefenveld niet evenaren. Het was een ongelijke strijd tussen de priemende grassprietten, het woekerend klaver en het moordend weegbree.

Ondanks de stille opwarming – dixit T1 Van Elslande – startte Lauwe met de turbo.

Couckuyt zat van meet af aan goed in de wedstrijd en al in minuut 1 werd zijn eerste scherpe voorzet net bij de eerste paal onschadelijk gemaakt. De thuisploeg wist niet waar zij het had en na 5 minuten recupereerde Vancraeyveldt knap de bal op het middenveld. Hij bediende Vancompennolle op rechts en diens voorzet werd door Couckuyt in de verste hoek gekopt.

In de 12' kwam Oostduinkerke voor het eerst uit de omknelling los en ei zo na liet de Lauwse verdediging zich verrassen bij een verre inworp. De poging van Germonpré miste weliswaar alle richting.

Net voor het kwartier was er nog een knappe actie via Roose en Vancraeyveldt op rechts maar Vancompennolle knalde de droomvoorzet op de plaatselijke doelman. Himpe kon zijn knappe actie voorbij 2 verdedigers niet succesrijk afronden en ook Couckuyt werd in extremis nog een halt toegeroepen door doelman Decorte, die al na een kwartier een glansrol mocht opeisen. Het kon zo waar al 0-3 staan.

Op de 22' had Germonpré iets moois in gedachten. Bij een voorzet vanop rechts wou hij de legendarische omhaalbeweging van Van Basten reconstrueren. Mooi uitgevoerd, maar het resultaat werd een eenvoudige plukbal voor Degrande. Ook zijn kopbal kon de Lauwse portier niet echt bedreigen.

Lauwe moest even de teugels lossen na een overweldigend matchbegin en het was schrikken toen Blanckaert vanuit een scherpe hoek zijn knal via de onderkant van de deklat weer in het veld zag kaatsen. Degrande was geklopt maar de toegesnelde Honoré kon de rebound nog verijdelen.

Lauwe reageerde meteen en na een snelle combinatie De Rechter-Vancraeyveldt mocht Vancompennolle van dichtbij aanleggen maar bij zijn haast niet te missen doelkans had Decorte opnieuw een kattensprong in huis. Ook de rebound van Himpe duwde hij in hoekschoep.

Op minuut 31 werd het strafschoepgebied van ODK herschapen tot een levende flipperkast. Het begon met een poging van De Rechter. De bal raakte wel 15 lichaamsdelen en het blijft een raadsel hoe hij uiteindelijk niet in het net verdween. Onbeschrijfelijk en onbegrijpelijk.

Zo bleef de ruststand 0-1 en mocht de thuisploeg Decorte op hun blote knieën bedanken.

Onze jongens kwamen niet zo goed uit de kleedkamer en een herschikte thuisploeg tapte duidelijk uit een ander vaatje. Ze waren gretiger in de duels en streden voor iedere morzel grond. Vooral onder impuls van hun schreeuwende trainer claimden zij op minuut 53 een strafschoep. Scheidrechter Marey stond er met zijn neus op en wees met een schuivende armbeweging formeel aan dat er geen vuiltje aan de lucht was. De Rechter werd nog even in het straatje gestuurd en zijn knal spatte uiteen op de buitenkant van de linkerpaal. Diezelfde De Rechter draaide zich even later knap vrij, maar Decorte – wie anders? – lag alweer in de schietbaan. Het spel was gelijk opgaand, maar de kansen bleven duidelijk voor WS Lauwe. Invaller Derrag bood na een knappe actie op links de verlossende treffer op een schoteltje aan De Rechter, maar deze knalde hoog over. In hun drang naar een tweede treffer lieten onze jongens zich nu om de haverklap vangen in de buitenspeelval.

Vancraeyveldt kon nog aanleggen voor een plaatsbal, maar het werd een klusje voor Decorte. De thuisploeg bleef nog even pompen met lange ballen. Scheidsrechter Marey kondigde de laatste minuut aan (93') en Lauwe leek gewonnen spel te hebben. Bostyn kon de bal beroeren in eigen strafschoepgebied en verkoos het uitvoetballen boven de lel naar De Panne of Duinkerke. Dit leidde tot contact en Marey zocht twijfelend oogcontact met zijn grensrechter. Toen die deed alsof zijn neus bloedde wees de scheids naar de stip. De ingevallen Hillewaere bezorgde de garnaalvissers alsnog een punt. In het thuispubliek viel nadien het woord 'sorry'. Daar kopen wij natuurlijk niets mee.

Bostyn dronk starend over het veld zijn pint leeg. Helemaal alleen. Arme Kevin. Een der beste spelers van de reeks beleefde een pijnlijke avond. Dat verdient hij niet. 't Is allemaal de schuld van Decorte.

De laatste pieken van het kusttoerisme zorgden voor een lange terugreis. Vloekend in de file. Een zuur einde van een nochtans heel aangename namiddag.

Zondag ontvangen onze jongens SK Vlamertinge. Niets laat vermoeden dat het de walk-over wordt van vorig seizoen...

Komaan Wietstar!

Charly